

Varij nas Mati

GLASILO ŽUPNIJE
S SALEZIJANSKIM
MLADINSKIM CENTROM
LJUBLJANA RAKOVNIK

MAJ 2022/ŠTEVILKA 5/LETO XXXIX

Jn 13,31–35

LJUBITE SE MED SEBOJ

V tem velikonočnem času Božja beseda nadaljuje z nakazovanjem stilov življenja, skladnih s tem, da smo skupnost Vstalega. Med njimi današnji evangelij predstavlja to, kar je Jezus izročil: zapoved ljubezni.

Preseneča najprej okvir, v katerega Jezus postavi svojo novo zapoved: pri zadnji večerji, potem ko Juda odide. On se je namreč že odločil, da ne bo ljubil, ampak bo raje izsiljeval, izdajal in prodajal za denar. Verjetno sta za vsakogar od nas samo ti dve izbiri – ali želim zares ljubiti, čeprav z mnogimi padci, tudi zatajitvami (kot Peter), ali pa grem na Judovo pot ...

Kaj pomeni živeti zapoved ljubezni?

To najprej pomeni ostati v Jezusovi ljubezni. Prebivati v toku Božje ljubezni in se tam ustaliti je pogoj, da ne bo naša ljubezen med potjo izgubila svoje gorečnosti in drznosti. Tudi mi, kakor Jezus, in v njem moramo s hvaležnostjo sprejeti ljubezen, ki prihaja od Očeta in ostati v tej ljubezni ter gledati na to, da se ne ločimo od nje s svojo sebičnostjo in z grehom. To je zelo naporen program, a ni nemogoč.

Predvsem pa je potrebno imeti v zave-
sti, da Kristusova ljubezen ni neko povr-
šno čustvo, ne, ampak temeljna drža srca,
ki se kaže v takšnem življenju, kot ga hoče
on. Jezus namreč zatrjuje: »Če se boste
držali mojih zapovedi, boste ostali v moji
ljubezni, kakor sem se tudi jaz držal za-
povedi svojega Očeta in ostajam v njegovi
ljubezni.« Ljubezen se udejanja v vsako-
dnevnem življenju po držah in dejanjih, če ne, je le nekaj varljivega.
So le besede, besede, besede ... To ni ljubezen, ljubezen je konkretna.
Jezus od nas zahteva, da spolnjujemo njegove zapovedi, ki so povzete v
misli: »Da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil.«

Po: E. Mozetič

RESNIČNA LJUBEZEN

Kaj je resnična ljubezen, ki jo od nas želi Jezus?

*»Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci,
če boste med seboj imeli ljubezen.« (Jn 13,35)*

Kristjani so si izmišljali in si izmišljamo marsikaj, da bi iznašli kašno
drugo osebno izkaznico. So taki, ki hodijo k maši, taki, ki hodijo
okoli z rožnim vencem v rokah, pa taki, ki se za nekaj časa umaknejo v
kakšen samostan ali živijo kot puščavniki, in taki, ki organizirajo slo-
vesne procesije, slavljenja ...

Vendar osebna izkaznica kristjanov ostaja vedno le medsebojna ljubezen. V njej je bistvo.

Duhovniki v talarjih, redovnice v svojih oblačilih, pa križi okoli vratu, križ na suknjiču, zlati križi na prsih, črna oblačila z rdečo ali vijolično obrobo, prstani ...

Vendar pa mora resnični razpoznavni znak kristjanov ostati vedno le medsebojna ljubezen.

»Kaj pa maše, zakramenti, molitve, rožni venci ...?«

Ti so vir, iz katerega je treba črpati to ljubezen, ki ni ljubezen po meri človeka, temveč Kristusova ljubezen do nas: popolna ljubezen vse do žrtvovanja samega sebe.

»Kaj pa je potem z oblačili, pokrivali, prstani, križi na verižicah ...?«

Ta v sebi res ne nosijo nobenega bistva. Slednje, nikoli ne pozabi, se skriva v dejavni medsebojni ljubezni!

Po: T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

*Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem,
da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki.*

Rim 5,8

DRUŽINSKI IZZIVI SODOBNEGA ČASA

Vsodobnem svetu se stil življenja družine v mnogoterih vidikih razlikuje od preteklosti. Družina je postala zožena enota in starša se pogosto najdeta sama s seboj in pred seboj. Ko je bila družina še razširjena, starši niso bili nikoli sami (tudi pri vzgoji ne). V skupni so delili svojo odgovornost z vsemi drugimi člani (starši, strici, brati, svaki ...). V nekem pomenu se je ustvarjal kolektivni odnos tudi do raznih vzgojnih prijemov in problemov. Če so se pojavljale kakšen težave glede starševstva, odgovornosti in vzgoje, so vsi skupaj iskali rešitve, jih predlagali in izvedli. Niti ni bilo pomembno, kdo konkretno je prisoten in na kak način, ker je vedno bil nekdo »tu«. Druga težava je, da je družina postala neke vrste potrošniška enota. Nekoč je bilo v družini prisotno delo, kjer so otroci konkretno videli in vedeli, kaj delajo njihovi starši. O tem so se pogovarjali, v tem in iz tega so živeli. Danes je družina postala kraj potrošnje, kjer se večinoma družina pogovarja o tem, za kaj in kako bi porabili denar, ki jim je na razpolago. Svoj učinek v družini danes puščajo tudi sodobni mediji, ki jih nekoč ni bilo, in povzročajo dodatne težave. Med družinskimi člani tempo in naravnost življenja tako močno ohlaja medsebojne odnose. Otroci in starši so med seboj velikokrat odtujeni. Veliko več časa preživijo ločeno in težje vzpostavljajo odnos, kot je bil značilen v preteklosti. Kaj torej storiti?

Prva stvar, ki jo starši v tem času lahko in morajo narediti, je zelo banalna in preprosta. Najprej morajo svojega odraščajočega otroka imeti radi. Morda ni več tako »zlat«, kot so ga oni poznali, morda ni več tako dober, priden in ubogljiv, toda še vedno je njihov. Če ljubezni v družini intenzivno ne čuti, je že temelj zgrešen. A ta odnos morajo starši graditi na tem, da ne pričakujejo neposrednega povračila za izkazovano ljubezen. Avtentična starševska ljubezen zna stimulirati samostojnost in avtonomijo mladostnikove osebe. Otrok bo v takem okolju ljubezen začel sam podzavestno vračati.

Bistveni poudarek je tudi zaupanje. Starši morajo znati prisluhniti tudi zelo skritim potrebam svojih otrok ali pa morda tudi takšnim,

ki so prekrte ali zakopane v notranjosti in se na zunaj sploh ne dajo razumeti. Če so družinski člani v dobrih odnosih, o nekaterih stvareh mladostniku sploh ni treba spregovoriti, ker jih starš sam zazna in pristopi. Pomembno dejstvo je, da če otrok doživlja zaupanje, bo lažje prišel tudi do večjega zaupanja vase. Jasno določanje meja v kompletu z zaupanjem pa vodi k osebni rasti. Otrok ima občutek, da je lahko samostojen, starši pa z njegovim aktivnim in kritičnim vključevanjem v soodločanje v družinskem življenju krepijo tudi svoj položaj. Omejitve, zadolžitve in odgovornosti dobijo svoj realni okvir, soustvarjen s strani vseh družinskih članov, in to na podlagi ljubezni in zaupanja.

Povzeto po: J. Bajzek, Nemirno iskanje

KAKO SE LAHKO POGOVARJAM Z BOGOM?

**Če je tvoje srce pri Bogu,
je vseeno,
ali govoriš ali molčiš.
Bog te posluša,
če mu govoriš s pomočjo molitve,
ki jo znaš na pamet.
In posluša te,
če mu preprosto
s svojimi lastnimi besedami poveš,
kar ti leži na srcu.**

Boga lahko hvališ in častiš, ker je naredil zvezde in tudi ljubke mucke. In smeš mu povedati svoje najbolj skrivne želje, ki jih sicer ne bi nikomur izdal.

Po: Youcat za otroke

ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET

seja z dne, 11. 4. 2022

Začeli smo z uvodno molitvijo.

Prebrali smo svetopisemski odlomek Lk 5,17-26 in nato ob njem razmišljali.

Bog nas preskuša preko naših moči, nam zaupa in mi mu damo svoj delež. Tudi Jožef se mu je dal voditi, ni podvomil vanj in ni tarnal. V Jožefovem ravnanju se pokaže njegova ustvarjalnost. Imel je rad Marijo. Ni našel pravega prostora, kjer bi lahko Marija rodila. A ni tarnal in naredil je, kar mu je Bog naročil. Našel je prostor, kjer se je lahko božji sin učlovečil. Odkrivamo lahko Jožefovo angažiranost in modrost. Pomembno je, da se mu znamo priporočati. Sveti Jožefu je priprošnjik, varuh in vodnik vseh nas. Je tudi varuh Cerkve.

Osebni razmislek:

- S pogumom, vero in božjo pomočjo moramo zaupati, da se stvari rešijo.
- Večkrat nam manjka poguma, da bi naredili prvi korak. Jožef je to naredil.
- Mlada družina si je izbrala za vzornika sv. Jožefa in si v svoj molitveni prostor postavila kipec svetega Jožefa.
- Svetinjska, slikica, magnetek ... z upodobitvijo sv. Jožefa nam lahko daje vzpodbudo in motivacijo za molitev.

Pregledali smo koledar.

Pogovarjali smo se o prenovi okolice cerkve in vhoda v cerkev, kjer se nam zdi nekaj stvari neustreznih in si želimo, da je narejeno uporabno in funkcionalno. Pripombe smo zapisali in jih predali naprej.

Ostale pohvale in prošnje:

- Karitas je zadovoljen z novim vodjem Igorjem.
- Prosimo, da je v cerkvi po obhajilu in pesmi malo tišine za osebno molitev ter da ni takoj skupna molitev.

- V kapelah v cerkvi je preveč stolov in prosimo, da se zmanjša število stolov in prilagodi razdaljo med njimi, da bo lažji prehod tudi za invalide in starše z otroškimi vozički.
 - Pri pozdravu miru predlagamo, da duhovnik nagovori ljudstvo in pove kakšno vzpodbudo za mir.
 - Prosimo, da se pri vseh mašah uskladi protokole sedenja.
- Sejo smo zaključili z molitvijo.

Zapisała: Barbara Flajnik

ŠMARNICE ZA MARIJO

»K o bom velika, bom skrbela za Marijin oltar. Tako lepa je ta naša Marija,« je večkrat rekla Urška, ko je pomagala teti Petri pri krašenju oltarjev.

Teta je bila po poklicu cvetličarka, zato je vedno okusno razporedila šopke. Nikoli ni na oltarje postavljala preveč cvetja, raje samo eno rožo in nekaj zelenja. In skoraj vse rože je poleg zelenjave sama gojila na župnijskem vrtu.

Ne glede na letni čas je teta znala pričarati lepe fantazijske šopke, da so jih vsi občudovali. S posebno ljubeznijo je izdelala okrasni šopek za Marijin oltar. Ko so se maja pričele šmarnice, sta z Urško povsod nabirali dišeče bele šmarnice; v gozdu sta poznali vse prostore, v neki senčni grapi so cvetele čisto do konca maja.

»Šmarnice mi vedno zadišijo po Mariji – tako so nežne in lepe in tako te privlači njihov vonj,« je večkrat razmišljala teta.

Urška pa se je rada pošalila: »Kaj te Marija tudi privlači – kot tisti magnet na našem hladilniku?«

Teta Petra ni bila jezna, ampak je deklici vedno znova razkrivala svojo ljubezen do ne-

beške Matere. Ko je izgubila svojega fanta, se je že odločala, da bo šla v samostan k sestram Marije pomočnice. Potem pa jo je še bolj potreboval brat Pavle, ki bi brez gospodinje imel hladen župnijski dom. In zdaj je srečna, da lahko ob njem časti Marijo.

Urška pa je vedela, da teta tudi lepo šiva in veze. Za cerkev je naredila tako lepe oltarne prte, da je bil župnik nanje kar ponosen. Tudi bele haljice za ministrante so bile njeno delo. Tako je odvezla svojemu bratu marsikatero skrb za cerkev in večkrat ji je rekel: »Kaj bi jaz brez tebe, Petra! Ko me je Bog poklical za duhovnika, je Sveti Duh gotovo tudi tebi prišepnil, da te bom potreboval. Vse tvoje darove pa ti je že tako podaril s tem namenom!«

Sestra se je takšni hvali rada smejala, a bila je srečna, da je njen brat srečen duhovnik. Posebej je bila hvaležna škofu, ki ga je postavil v domačo župnijo, da so bili dnevno skupaj z malimi nečaki, posebej še z navihano Urško. Ob tako prisrčnih otrocih je življenje veliko lepše in bogatejše. Šmarnično druženje pa prinaša še priložnost več za medsebojno povezanost in veselje.

Po: M. Strašek Januš, Kraljica duhovnikov

IZDELOVANJE BUTARIC

Vsoboto pred cvetno nedeljo smo se številni otroci, mladi, starši, dedki in babice zbrali v igralnici SMC na delavnici izdelovanja velikonočnih butaric. Izdelovali smo najrazličnejše butarice, medtem pa spletli tudi kakšno novo prijateljstvo. Večna otrok je butarice izdelovala skupaj s starši, le najpogumnejši so se jih lotili izdelati kar sami. Seveda so bili ves čas delavnice prisotni tudi animatorji, ki so z veseljem vsem priskočili na pomoč. Proti koncu delavnice smo imeli kratko molitev kjer smo spoznali gospoda, ki je bil vedno vesel, saj je nosil pisan dežnik in ni bil kot ostali, ki so nosili črn dežnik. Celotna delavnica je bila zelo pestra in poučna, izdelali pa smo tudi veliko raznovrstnih butaric.

Tekmovanje za največjo, najmanjšo in najlepšo butarico

Na cvetno nedeljo smo izpeljali tradicionalno tekmovanje, kjer smo izbirali največjo, najmanjšo in najlepšo butarico. Tekmovalcev je bilo zelo veliko in konkurenca je bila zelo huda. Po težkem premisleku smo določili najboljše tri iz vsake kategorije, vsi ostali pa so prejeli tolažilno nagrado.

KRIŽEV POT POD GOLOVCEM – NA VELIKI PETEK 2022

Končno se nam je letos – po dveh letih Covidno zaprtih vrat – na veliki petek po obredih uspelo srečati v živo in si na rame nadeti Jezusov in naše osebne križe. Tole medgeneracijsko srečanje v naravi je vsako leto bolj dodelano, saj tudi mi duhovno zorimo. Hkrati pa nas utrjujejo tudi kompleksne dogodivščine, ki nam ji skozi povsem resničen scenarij napiše življenje. Res iskrena HVALA predstavnikom 14 različnih župnijskih skupin, da ste bili pripravljeni ob posamezni postaji križevega pota s prisotnimi podeliti svoje videnje ter nas ob križu povabiti k besedi zahvale ali priprošnje, da bi zmogli tudi v prihodnje. Z vami bi tokrat podelili 14. postajo, v kateri so pred približno 2000 leti Jezusa položili v grob. Pa danes ...? Preberite.

14. postaja križevega pota: JEZUSA POLOŽIJO V GROB

Razmišljanje: Pri nas stanuje Galina. K nam je prišla s snaho in vnučkom iz Ukrajine. S seboj so prinesli vsak svoj kovček z oblačili, šolsko torbo in dve mački.

Oni dan je Galina iz svojega kovčka potegnila semena zelenjave in mi jih pokazala z vprašanjem, če to raste pri nas. Od tega dne dalje ne morem nehati misliti na ta semena.

Na jok mi je šlo, ko sem šla od nje. Ta semena je rodila ukrajinska zemlja z namenom, da bi rasla v Ukrajini in hranila ukrajinskega človeka. Kakšno zlo smo zakrivili ljudje, da se je ta božji načrt pokvaril! Njive so preorane z bombami in sejanci razkropljeni po svetu. Pomagaj, Jezus, pomagaj Ukrajincem, Rusom, Evropi in nam!

Nato so me semena začela vznemirjati.

Doma imamo velik vrt in lahko bi Galini, ki rada vrtnari, odstopili kos zemlje, kamor bi posejala svoja semena. A kako naj ji rečem, naj seje pri nas? Od semena do pridelka mine nekaj mesecev. To bi pomenilo, kot da ji govorim: »Kar sejte, saj boste še dolgo časa pri nas.« Lahko ji vzamem upanje, ki ga skrivaj za štirimi stenami vzdržuje družina.

Nato so semena nagovorila še dušo. Seme je kot zakrament – vidno znamenje nevidnega Stvarnika. Seme je pečat stvarjenja, njegov bistven princip. S semenom se ohranja življenje in iz njega nastaja novo. Vanj je vtisnjena vsa zgodovina nastanka nekega bitja in načrt, kako zaživeti na novo. Je kot stara zaveza in ko vzklije, se začne nova. Seme je simbol nepremagljive moči življenja. Ko je čas, vzklije, četudi razmere niso idealne. Galinina semena so božji dotik, ki mi govori: »Ne boj se. Močnejši sem od vsega na tem svetu.«

Zato stojim pred grobom polna upanja. Jezus je vanj položen kot seme. Zaradi njega življenje premaga smrt. Zaradi Njega bo mir premagal zlo. Ker je On močnejši od vsega na tem svetu. In zato Galini rečem: »Kar sejte,« in si na skrivaj želim, da bomo pridelek jedli mi. Ker bo to pomenilo, da so oni že doma.

Jožica

VELIKONOČNO PRAZNOVANJE

Spomin zadnje večerje in predstavitev prvoobhajancev ter podelitev kruhkov je polepšalo začetek praznovanja svetega tridnevja. Predstavilo se nam je 30 prvoobhajancev, ki bodo letos prejeli prvo sv. obhajilo. Na koncu sv. maše so ti prejeli blagoslovljene kruhke, ki jih bodo doma razdelili, kot je storil Jezus pri pomnožitvi kruha. Prvoobhajanci bodo s to gesto priče pomnožitve Božje ljubezni v svoji družini. Ob nabito polni cerkvi smo Jezusa ob koncu sv. maše ob spremljavi molitve in postnih pesmi pospremili v tako imenovano ječo.

Na veliki petek se je tudi letos zgodil križev pot v naravi. Skupine iz župnije in mladinskega centra so pripravile čudovita razmišljanja ob postajah križevega pota. V vsebini so se večkrat dotaknili teme beguncev in vojne v Ukrajini. Nekaj družin iz Ukrajine je že našlo mesto pri posameznih družinah v naši župniji. Besede »tujec sem bil in ste me sprejeli« so tako postale realnost. Hvala Moniki in Janu za vso organizacijo in izvedbo križevega pota in seveda vsem skupinam za odlično pripravljene postaje.

Velikonočna vigilijska, ki je kraljica vseh bogoslužij, je bila ta večer imenu primerno kraljevska. S sodelovanjem dveh zborov, postorjenimi ministranti in salezijanci je vse potekalo v najlepšem redu. Ubrano petje in igranje je od vsega začetka naredilo močan vtis na vse vernike. Besede glavnega mašnika ravnatelj Petra so nas spodbudile, da tudi

mi pustimo Vstalega v temine našega srca, da nas kot spečega Adama potegne iz smrti v življenje. Praznovanje Kristusovega vstajenja se je torej začelo. Aleluja.

Praznik velike noči je najprej popestrila vstajenjska procesija z Vstelim Zveličarjem na čelu. Slovesnost so povzdignili izkušenejši ministranti, ki jim v tem poslu ni para. Voditelj bogoslužja g. inšpektor Marko Košnik je zbranim v lepi homiliji spregovoril o veri in upanju v vsakdanjem življenju s primerom pisma salezijancev iz Ukrajine. Polenajsto sv. mašo je popestrilo sodelovanje veroučencev ter otroškega in mlajšega mladinskega pevskega zbora. Sv. mašo je vodil g. Jure, ki je ob pesmi Dan vstajenja podal vsebinsko bogato pridigo o naših zunanjih in notranjih stiskah, ki preidejo iz sivine v barvni odtенок šele ob Jezusovem usmiljenem pogledu. Zato je za nas velikonočno praznovanje praznik, ki nas spreminja že sedaj. Praznik smo zaključil s tradicionalnim sekanjem pirhov.

USA VIKEND

Veliko časa je že minilo, od zadnjega usposabljanja za animatorje. Vendar pa to ni preprečilo dobre volje animatorjev in pripravnikov, ki so se 22. aprila odpravili v Želimlje. Tam smo jih sprejeli mentorji, ki smo pripravljali in izvajali program. Prve ure vikenda smo namenili spoznavanju in večerji ter zaključili z večerno molitvijo. Po dobrem počitku je bil čas za zajtrk in celodnevno seznanjanje pripravnikov z Don Boskovimi štirimi stebri ter gradnjo osebne rasti animatorjev. Dan so nam popestrile sveta maša, adoracija in večerna igra potepanja po Majcnovih stopinjah.

Nedeljo smo začeli z manjšo mero energije, saj nas je čakal še zadnji vsebinski del. S sveto mašo smo zaključili program, energijo pa nam je ponovno dala velika čokolada, ki nam jo je podaril inšpektor Marko Košnik.

BIVAKIRANJE ČETE GRAJSKIH VITEZOV ALI KAKO SI POPESTRITI ŽIVLJENJE

Četo Grajskih vitezov je ponovno čakal zanimiv izziv – odpravila se je namreč na bivakiranje. Za vse, ki ne veste, kaj to pomeni, naj na kratko pojasnim: na vrhu hribčka nad GŠ Rakovnik smo skavti iz šotork, palic in vrvi postavili bivake – zatočišča v obliki tristrane prizme. Po zavzetem postavljanju bivakov, ki so bili dejansko zavidljivo dobro narejeni (Logično; saj si nihče ni želel polnočne prhe v spalni vreči! Napovedan je bil namreč dež, ki pa je, hvala Bogu, zatajil.), smo družno poromali na ljubljanski grad. Tam smo se, kot se za prave grajske viteze edino spodobi, udeležili slovesne svete maše ob godu svetega Jurija, ki ni le zavetnik veje IV, temveč tudi mesta Ljubljane.

Po slovesni sveti maši smo jo jadrno ucvrli nazaj na Rakovnik, saj so nas želodčki s svojim kruljenjem neusmiljeno opozarjali na manjko hranil. Zakurili smo ogenj in pripravili ošiljene palice, na katerih smo si spekli tradicionalno skavtsko večerjo: hrenovke in tvist (testo iz moke, vode in soli). Večer smo preživeli ob zvoku kitare in ubranem petju.

V nedeljsko jutro nas predramilo ptičje žgolenje. Še pred zajtrkom smo hitro pospravili naše bivake, saj se je nebo odločilo zajokati (Popolnoma razumljivo – vsak bi potočil solzo ali tri, če ne bi mogel biva-

kirati s skavti!). Kljub dežju se zajtrku nismo odpovedali. Še več; privoščili smo si prav slastno prilogo - solato iz bukovega listja (njam!) 😊 in tako opravili še en izziv za projekt IZZIVAJ UŽIVAJ, v katerem četa sodeluje in se tako trudi živeti še bolj zdravo.

#izzivajuzivaj #skavtinjeinskavti #IV #mladostkideluje
#zdravkoskavt #gibanje #telovadba

Ana K. (Ustvarjalna kuna)

SREČANJE ŠAP IN AS

Majsko srečanje ŠAP in AS ter zadnja epizoda »sprejmeš izziv« je spet popestrila petkov večer. Najmlajši pripravniki so pisali pismo samemu sebi, ki ga bodo odprli čez dobro leto, ko bodo končno postali animatorji. Animatorji pa so seveda mislili že na druge in so spekli sladico za vse. V »sprejmi izziv« je bilo napeto vse do konca. Domen, Ana, Matic, Rok in Ana Lina so bili pred zadnjimi izzivi čisto izenačeni. Tekmovalci so se pomerili v doseganju predmetov, v iskanju Žiga, v polnjenju prazne vreče in v postavljanju pločevink. Končne zmage epizode »sprejmeš izziv« se je na koncu veselil Domen z ekipo. Vsem petim tekmovalcem in celi ekipi sprejmi izziv pa seveda čestitke za celoleten spektakel, ki nas je vedno znova navdušil.

ZAKLJUČEK ŠPORTKAT LIGE

Zaključek ŠportKat lige je bil kot navadno pester in razburljiv. Naše ekipe so osvojile vsa možna mesta, od prvega do petega. Čestitke vsaki ekipi. Tekme so bile napete do zadnjega diha. Odločale so tudi izkušnje. Vsem iskreno čestitamo za dosežen rezultat. Bravo mladi športni upi.

HOSPICIJ, 21. maj

Sveti Hospicij (*franc.* Hospice) je zelo češčen v kneževini Monako, kjer je po starem izročilu živel v šestem stoletju.

Nedaleč od mesta Nica kažejo star stolp pri kraju Saint-Sospis. Skozi stoletja se je ohranilo izročilo, da se je tam naselil sveti

Hospicij in širil Božji blagoslov na mesto in vso okolico. Omenja ga več zgodovinarjev, o njem pripoveduje škof sv. Gregor iz Toursa, njegov sodobnik. Ime sv. Hospicija najdemo v starih cerkvenih kalendarjih, njegovo češčenje pa je izpričano že iz časa po njegovi smrti. Njegov god so vedno obhajali 21. maja, na spominski dan prenosa njegovih relikvij v mestno stolnico. Sicer pa je bil sveti Hospicij 'utelešeno' gostoljubje. Rad je sprejemal vsakogar, ki je prihajal k njemu iskat duhovno pomoč. Govoril je, da smo na zemlji samo popotniki, ki se pripravljamo na nebeško gostijo. V Božjem imenu moramo drug drugemu na zemlji postreči, kajti vsakega, ki prihaja k nam, pošilja Bog v goste. Kar si s postom pritrhamo pri hrani, naj dobijo reveži in čutijo, da smo zanje dobri, saj smo si vsi bratje in sestre po Bogu, našem skupnem Očetu. Sam se je preživljal s kruhom, gozdnimi sadeži in zelišči in je bil vedno pripravljen ta borna živila deliti s svojimi obiskovalci. Imel je tudi posnemanja vreden način molitve: kadar je bil čas zanj, se je umaknil v svoj odmaknjeni kot v stolpu in zaklenil vrata, da je bil 'v gosteh' pri svojem Bogu in se je nahranil z milostjo. Bog mu je dal tudi dar prerokovanja. Vse življenje sv. Hospicija je bilo prepričljiv dokaz, da Bog vsakogar, ki se mu prepusti, osrečuje že na zemlji.

MARIJA, POMOČNICA KRISTJANOV, 24. maj

Kot Pomočnico kristjanov so nebeško Mater Marijo začeli častiti že zelo zgodaj. Z velikim zaupanjem so se k njej zatekali v času, ko so muslimanski Turki grozili krščanski Evropi. Po zmagi krščanskega ladjevja nad turškim v bitki pri Lepantu 7. oktobra 1571 je papež Pij V. uvedel praznik Rožnovenske Matere Božje, v lavretanske litanije

pa so uvrstili vzklík: »Pomoč kristjanov, prosi za nas!« Marijini priprošnji so pripisovali tudi zmago kristjanov nad Turki pred Dunajem, 12. septembra 1683. 12. september je postal praznik Marijinega imena, v zvezi s tem se je še bolj razširila pobožnost do Marije Pomočnice. Velik apostol Marije Pomočnice je bil sv. Janez Bosko, ustanovitelj salezijancev in (skupaj s sv. Marijo Mazarello) Družbe hčera Marije Pomočnice. Svoje velikansko delo za vzgojo zane-marjene mladine je postavil pod varstvo Marije

Pomočnice. Njej na čast je v Torinu postavil veličastno baziliko. Pri nas se je češčenje Marije Pomočnice globoko zakoreninilo po zaslugi osrednjega slovenskega romarskega svetišča – Marije Pomagaj na Brezjah. Na tem milostnem kraju je Bog po Marijini materinski priprošnji vernim ljudem podelil nešteto dobrot in milosti. Sicer pa naslov 'Pomočnica kristjanov' hoče označiti Marijo kot pomočnico in oporo celotnega občestva kristjanov, celotne Cerkve.

KARITAS

A. M. Slomšek je zapisal: Zadovoljni so tisti, ki ne pozabijo, da na svetu ni stanu brez križev, da ni človeka, ki bi mu bilo vse po volji.

V mesecu maju, ko se še posebej zatekamo k Mariji Pomočnici, naši zavetnici, je priložnost, da pomagamo tistim, ki nosijo posebno težak križ materialne, duhovne, duševne ali kakršnekoli druge stiske.

Še enkrat hvala za darove ob akciji KLIC DOBROTE.

Iskrena hvala za vsak dar in vse molitve!

ŽUPNIJSKA KARITAS RAKOVNIK,
Rakovniška 6, Ljubljana

Dežurstvo v juniju : četrtek, 9. 6. 2022, od 17.00 do 19.00.

TRR: 02058-0253398959 NLB. Hvala za vsak dar!

Pozdravljeni!

 Eden najlepših spominov na mojo mladost so majski večeri, ko se počasi spušča mrak, poln prepevanja kosov in milega vonja cvetočih dreves. In seveda obisk šmarnic, pesmi in dooolgo vračanje domov s prijateljicami ter klepetanje, ki se kar ne more zaključiti. Pa obvezni sladoled v slaščiarni tudi ni smel manjkati ...

Takšni večeri so žal večinoma le še spomini. Sodoben način življenja je drugačen, časa je manj, dejavnosti več in ne nazadnje ... pridemo in se vračamo z avtomobili, vsak zase.

Vendar je nekaj, kar ostaja, šmarnične zgodbe, ki smo jih poslušali včasih, in tiste, ki jih poslušamo zdaj, so še vedno tu, skoraj vse so zbrane in vas čakajo v knjižnici (več kot dvesto sedemdeset naslovov!!!). Z njihovo pomočjo, si bomo starejši vsaj za nekaj trenutkov obudili tisti mili šmarnični čas, mlajši pa ga kljub sodobnemu pomanjkanju časa občutili in doživljali.

Če predstavim bogastvo šmarničnega branja po temah, je največ knjig posvečenih **svetnikom in vzornikom**: beremo lahko življenjepise Vincencija Pavelskega, Maksimiljana Kolbeja, Janeza Gnidovca, Barage, Klare Asiške, Janeza Vianeya, patra Pija ... in še mnogo drugih. Nekatera šmarnična branja se ukvarjajo s **teološko vlogo Marije**, druga pa z veselji in težavami **družine** v sedanjem času. Kar nekaj je tudi razmišljanj o **poklicanosti redovnic in redovnikov** pa tudi **ekumenizmu** je posvečenih nekaj branj. Vsi radi pojemo Marijine pesmi, eno od šmarničnih branj, **Vsi zapojmo od srca**, predstavlja naše najljubše in najbolj znane Marijine pesmi.

Šmarnična branja so tudi odsev časa in po letnici izida lahko spoznavaš, kaj je slovensko Cerkev najbolj vznemirjalo v določenem času. Tudi v bolj oddaljeni preteklosti, saj najstarejše šmarnično branje nosi celo častitljivo letnico 1855.

Znašo faro pa so še posebno povezana **šmarnična branja za otroke**. Saj so naši duhovniki ves čas skrbeli, da so bile šmarnice vesele, žive in otrokom blizu. Zato ni nenavadno, da imamo otroške šmarnice, ki so jih napisali naši duhovniki, npr. g. **Ciril Slapšak: Življenje neke krščanske družine**. V fari pa imamo tudi pisateljico Jožico Žukovec, ki je napisala (meni eno najljubših) šmarničnih branj z naslovom **Živeti je lepo**. Veliko branj predstavlja tudi svetnike in vzornike: sv. Janeza Boska, sv. Frančiška, Dominika Savia. Zanimiva so tudi razmišljanja o zaporih zaporniškega duhovnika Roberta Friškovca: **Pozdravi iz zapora**, pa potopisne predstavitev kot ideje za izlet najznamenitejših Marijinih božjih poti: **K Mariji na izlet**. Šmarnice **Svetopisemski biseri** pa otrokom približajo zgodbe Svetega pisma.

Izbor je res bogat. Pa še nekaj idej:

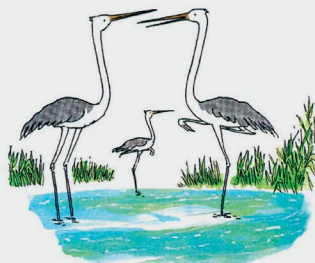
- Šmarnice v nadaljevanjih so imenitno branje otrokom za lahko noč, če čas ne dopušča obiska v »živo«.
- Ko sem pripravljala sezname priporočenih knjig za starejše, so se šmarnična branja izkazala za zelo uporabna, saj so besedila kratka, v sebi večinoma zaključena in tematsko blizu starejšim.

Upam, da vam bodo tudi takšne šmarnice prinesle vsaj del šmarničnega razpoloženja ob majskih večerih!

Lucija Magajna

RAZVEDRILO

»Zakaj stojiš tako? Dobila boš revmatizem na obeh nogah.«

SODNIK – Po tekmi eden od domačih gledalcev, katerih ekipa je izgubila po čudnih naključjih, reče sodniku: »Imate tri sekunde časa?« – Sodnik prikima. – Gledalec: »Potem mi pa povejte vse, kar veste o nogometu.«

MAJ 2022

- NED, 1. 5.: **3. velikonočna nedelja – sv. Jožef delavec;** prva nedelja v mesecu, nabirka je namenjena za obnovo svetišča v pripravi na 100 let posvetitve; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in ob 18.30; po polenajsti sv. maši je nedeljska kava v SMC-ju.
- PON, 2. 5.: po večerni sv. maši ura molitve v tišini pred Najsvetejšim.
- TOR, 3. 5.: ob 19.15 roditeljski sestanek za starše letošnjih birmancev.
- SRE, 4. 5.: ob 19.15 roditeljski sestanek za starše letošnjih prvoobhajancev.
- ČET, 5. 5.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.
- PET, 6. 5.: prvi petek; obisk bolnikov; pri sv. maši izročitev Jezusovemu Srcu; ob 19.30 srečanje ŠAP in AS.
- SOB, 7. 5.: prva sobota; pri sv. maši se bomo izročili Marijinemu Srcu; od sobote do nedelje potekajo skavtske obljube. Ob 9.00 je načrtovanje mentorjev SMC-ja; ob 16.30 srečanje za ministrante.
- NED, 8. 5.: **4. velikonočna nedelja;** sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in ob 18.30; ob 14.00 je srečanje Vera in luč; na Brezovici ob 14.00 skavtske obljube; pri dopoldanskih sv. mašah je z nami bogoslovec ljubljanskega semenišča Luka A., ki bo pričeval o svoji poti poklicanosti v duhovniški poklic; popoldne je v Šentvidu zaključno tekmovanje ŠportKat lige vseh športnih ekip.
- PON, 9. 5.: po večerni sv. maši ura molitve v tišini pred Najsvetejšim.
- SRE, 11. 5.: ob 20.00 sestanek voditeljev oratorija.
- ČET, 12. 5.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.
- PET, 13. 5.: ob 17.00 srečanje z birmovalcem opatom Maksimilijanom Felejem; 1. dan 9-dnevnice, birmanci, starši in botri lepo vabljeni! Birmanska 9-dnevnica poteka vsak dan do sv. birme s pričetkom ob 18.30 uri; ob 19.30 slavlilni večer na Kureščku.
- SOB, 14. 5.: ob 9.00 priprava in prva sv. spoved za prvoobhajance; ob 9.00 uri sveta maša v hišni kapeli.

- NED, 15. 5.: **5. velikonočna nedelja – ob 10.30 praznik prvega sv. obhajila;** sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in ob 18.30.
- PON, 16. 5.: po večerni sv. maši ura molitve v tišini pred Najsvetejšim; ob 19.00 Karitas in ob 20.00 seja ŽPS.
- ČET, 19. 5.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.
- SOB, 21. 5.: ministrantsko srečanje ob 16.30.
- NED, 22. 5.: **6. velikonočna nedelja – ob 9.00 praznik sv. birmе;** sv. maša ob 10.30 v hišni kapeli; sv. maše so ob 7.30, 9.00, 10.30 in ob 18.30.
- PON, 23. 5.: po večerni sv. maši ura molitve v tišini pred Najsvetejšim; ob 20.00 zakonske skupine na Kureščku – šmarnična pobožnost in skupno srečanje.
- TOR, 24. 5.: Marija Pomočnica kristjanov.
- ČET, 26. 5.: praznik Gospodov vnebohod; sv. maše ob 6.00, 7.30, 9.00 in 18.30; uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino;
- SOB, 28. 5.: spomladansko shod MP; ob 20.00 sv. maša in procesija z lučkami; sv. mašo bo vodil spiritual ljubljanskega semenišča g. Gregor Celestina.
- NED, 29. 5.: 7. velikonočna nedelja – romarski shod; ob 15.00 procesija in blagoslov zunanjih obnovitvenih del ter ploščadi pred cerkvijo; popoldansko slovesnost vodi murskosoboški škof g. Peter Štumf; sv. maše so ob 7.30, 9.00, 10.30, 15.00 in ob 18.30; po polenajsti sv. maši je nedeljska kava v SMC-ju.
- PON, 30. 5.: spovedni teden za veroučence; po večerni sv. maši ura molitve v tišini pred Najsvetejšim.
- TOR, 31. 5.: zaključek šmarnic.

JUNIJ 2022

- ČET, 2. 6.: ob 20.00 koncert OŠ Oskarja Kovačiča.
- PET, 3. 6.: prvi petek; obisk bolnikov; pri sv. maši izročitev Jezusovemu Srcu.

- SOB, 4. 6.: prva sobota; pri sv. maši izročitev Marijinemu Srcu; s šmarničarji in koledniki gremo na izlet v terme Čatež; prijave pobiramo do nedelje, 29. maja.
- NED, 5. 6.: **binkošti** – prva nedelja v mesecu, nabirka je namenjena za obnovo svetišča v pripravi na 100 let posvetitve; sv. maše so ob 7.30, 9.00, 10.30 in ob 18.30; pri sv. maši ob 10.30 je sprejem novih animatorjev; po sv. maši ob 10.30 je nedeljska kava in prigrizki v SMC-ju ter igre z izivi za novo sprejete animatorje.
- PON, 6. 6.: po večerni sv. maši ura molitve v tišini pred Najsvetejšim.
- ČET, 9. 6.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.
- NED, 12. 6.: **sveta Trojica – jubilanti, zaključek veroučnega leta**; sv. maše so ob 7.30, 9.00, 10.30 in ob 18.30; pri sv. maši ob 10.30 sodelujejo veroučenci vseh razredov; veroučenci 9. r. prejmejo priznanje za zvesto obiskovanje verouka.
- PON, 13. 6.: po večerni sv. maši ura molitve v tišini pred Najsvetejšim.
- ČET, 15. 6.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino.
- PET, 17. 6.: animatorji gredo na pripravljalni vikend za oratorij v Ankaran in se vračajo v nedeljo popoldne.
- SOB, 18. 6.: **romanje družin na Kurešček** (odhod ob 13.00 Želimlje, 14.00 Golo, 15.00 molitev pri Mariji in ob 16.00 sv. maša na prostem).
- NED, 19. 6.: 12. nedelja med letom; sv. maše so ob 7.30, 9.00, 10.30 in ob 18.30.

V CERKVI POZDRAVLJAMO NOVE ČLANE:

Danijela Mlakar
Ela Mlakar
Tina Matoz

Katarina Trilar
Tomaž Albreht
Val Cesar

Iza Strmšnik

V VEČNOST SO SE PRESELILI:

Margareta Božič, 1947

Veronika Turšič, 1926

Janez Pelc, 1938

sv. Ignacij Lojolski

Za Božjo slavo

ORATORIJ 2022

RAKOVNIK

4. tedni

4. do 29. julij

www.rakovnik.si/oratorij

Programa Salvijskega mladinskega centra Rakovnik podpirajo

Počitniško varstvo

Termini:

- 1.-5. 8. 2022
- 8.-12. 8. 2022
- 16.-19. 8. 2022

Prijave od 4. 5. od 7.00
naprej na
[rakovnik.si/prijava-
varstvo](http://rakovnik.si/prijava-varstvo)

Več informacij:
rakovnik.si/varstvo-2022

Programa Salvijskega mladinskega centra Rakovnik podpirajo

*Kdor ne ljubi, ostaja v smrti.
Kdor sovraži svojega brata,
je ubijalec.*

*Vi pa veste, da noben ubijalec
nima večnega življenja,
ki bi ostalo v njem.*

1 Jn 3,14–15

DON BOSCO

ŽUPNIJSKI URAD LJUBLJANA RAKOVNIK
RAKOVNIŠKA ULICA 6, 1000 LJUBLJANA

TEL: 059 339 110, N.C. 059 339 100
WWW.RAKOVNIK.SI

ZUPNIJA.RAKOVNIK@SALVE.SI
SMC.RAKOVNIK@SALVE.SI

**ŽUPNIJSKA
KARITAS RAKOVNIK**

dežurstvo v juniju:
četrtek, 9. 6. 2022,
od 17.00 do 19.00.

TRR: 02058-0253398959 NLB.
Hvala za vsak dar.

**Vsak četrtek
smo povabljeni,
da molimo
za duhovne poklice,
družine
in domovino.**

Župnija Ljubljana Rakovnik
V pripravi na 100-stoletnico
posvetitve lahko namenite vaš dar.
TRR: 0205 8025 3206 123 NLB.
Iskrena hvala za dobroto!